

Čís. 6182.

Byla-li ku vydobytí zákonného výživného povolena exekuce zabavením a přikázáním pohledávky toho, kdo jest k plnění výživného povinen, proti třetí osobě, vztahuje se nezabavitelnost podle §u 291 ex. ř. i na exekuci, vedenou proti tomu, kdo jest k plnění výživného oprávněn, na onu pohledávku proti třetí osobě.

(Rozh. ze dne 14. července 1926, R II 212/26.)

Karel K. byl práveplatně uznán nemanželským otcem nezl. Jaroslava S-a a odsouzen platiti mu výživné měsíčních 60 Kč. Ježto výživného neplatil, byla proti němu usnesením ze dne 19. března 1926 povolena pro dlužné vyživovací dávky 720 Kč a exekuční útraty 9 Kč exekuce zabavením a přikázáním k vybrání mzdy, kterou Karel K. jako kameník od firmy L. pobírá, až do dvou třetin s tím omezením, že dlužníkovi přes zabavení musí zůstat ročně 3.000 Kč. Adolf K. podal žádost, by mu proti nezl. Jaroslavu S-ovi na základě rozhodnutí okresního soudu v T. o útratách ze dne 21. prosince 1925 ku vydobytí 263 Kč 60 h bylo povoleno zabavení pohledávky nezl. Jaroslava S-a proti firmě L., spočívající na uvedeném exekučním povolení okresního soudu ve V. ze dne 19. března 1926 a přikázání této pohledávky k vybrání. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Rekursní soud vzhledem k ustanovení § 291 ex. ř. zejména vzhledem k tomu, že roční vyživovací dávky výše v § 291 ex. ř. označené nedosahují, sdílí plně názor stěžovatele, že jde v tomto případě o pohledávku nezabavitelnou. Pohledávka Karla K-a proti firmě L. na mzdě nepožívala by ovšem takové výsady, jaká v § 291 ex. ř. pro pohledávku na výživné stanovena jest; ježto však tato pohledávka ku krytí pohledávek nezl. Jaroslava S-a zabavena a tomuto též přikázána byla, převzala zabavená pohledávka proti firmě L. dle názoru rekursního soudu povahu pohledávek nezl. Jaroslava S-a na výživu, když se její přikázání na posléze uvedenou pohledávku stalo.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud zamítl právem exekuční návrh stěžovatelův a vývody dovolacího rekursu nejsou způsobilý přivoditi navrženou změnu usnesení toho. Nelze především rekursu dáti za pravdu v tom, že soud při povolení exekuce nemohl znáti povahu pohledávky, jejíž zabavení bylo navrženo, neboť již obsah návrhu samého a označení pohledávky této v návrhu poukazovalo zcela zřetelně k tomu, že má býti zabavena pohledávka, jež byla nezletilému Jaroslavu S-ovi přikázána k vybrání za účelem úhrady jeho vykonatelné pohledávky na zákonném výživném; jeť povolující soud právě soudem, který vede poručenství nad tímto nezletilým a který onu exekuci z povinnosti úřední zavedl.

Správné jest ovšem, že pohledávka Karla K. proti firmě L., jež byla svého času nezletilému Jaroslavu S-ovi k vybrání přikázána, jest a zů-

stává přes tuto exekuci nadále pohledávkou Karla K-a a to pohledávkou jeho z právního důvodu mzdy a že nezletilý Jaroslav S. oním příkázáním k vybrání nabyt pouze zmocnění ku vybrání pohledávky té na účet své vykonatelné pohledávky na výživné. Uvádí-li však rekursní soud, že zabavením a příkázáním k vybrání pohledávka tato nabytá povahy pohledávky nezletilého Jaroslava S-a na výživu, vyjadřuje tím pouze, že exekuci postihován jest vlastně uspokojovací nárok nezletilého Jaroslava S-a onou exekucí v příčině pohledávky té nabytý a sloužící k úhradě jeho vykonatelné pohledávky na zákonném výživném. Jde tedy zcela nepochybně o nárok, který jest dle §u 291 čís. 2 ex. ř. nezabavitelným a z toho důvodu jest napadené usnesení v zákoně plně odůvodněno a rekurs neoprávněn.

Čís. 6183.

Kolektivní smlouva zavazuje v ujednání o rozhodčím soudě účastnické strany, třebaž ten který účastník nedal za svou osobu písemného souhlasu ku smlouvě o rozhodčím soudě, leč že by ve zvláštní úmluvě bylo výslovně vyloučeno ustanovení kolektivní smlouvy o rozhodčím soudě. Stanoví-li kolektivní smlouva příslušnost rozhodčího soudu pro »neshody ze smlouvy a z pracovního poměru«, vztahuje se příslušnost rozhodčího soudu jak na spory za trvání pracovního poměru, tak i po jeho skončení řádným ukončením námezdního poměru neb předčasně. Byla-li žaloba z takového poměru přes to vznesena na řádný soud, jde o nepříslušnost řádného soudu, nikoliv o nepřípustnost pořadu práva.

(Rozh. ze dne 20. července 1926, R I 620/26.)

Proti žalobě, již se domáhal dílenský mistr na tovární společnosti služebních požitků, ježto prý byl bezdůvodně propuštěn, namítla žalovaná společnost nepřípustnost pořadu práva a nepříslušnost soudu, vzhledem k ustanovení §u 10 kolektivní smlouvy strojmistrovské, podle níž jakékoliv spory ze smlouvy i z pracovního poměru vzniklé jest vyříditi pořadem tam naznačeným, tedy zejména centrální paritní komisí v Praze, jež rozhoduje jako smírčí soud. Soud prvního stoluice námitkám vyhověl a žalobu odmítl, rekursní soud námitky zamítl. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, pokud jím bylo vyhověno námitce nepříslušnosti soudu a pokud jím byla žaloba z tohoto důvodu odmítnuta.

Důvody:

Nelze sdíleti názor rekursního soudu, že žalobce není vázán §em 10. kolektivní smlouvy o centrální paritní komisi v Praze jako soudu rozhodčím, ježto nedal za svou osobu písemného souhlasu k dotyčné úmluvě o rozsudím. Není třeba k platnosti, pokud se týče závaznosti úmluv o rozhodčím v kolektivních smlouvách, by členové organizací kolektivní smlouvu ujednavších, také ještě souhlas s onou úmluvou projevíli. Závaznost kolektivních smluv mimo případ zvláštního indi-